/

Lieta Nr.11355005911;

K35011312

SPRIEDUMS

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

2014.gada 19. maijā , Siguldā

Siguldas tiesa

šādā sastāvā: tiesnese M. Andersone

ar sekretārēm I. Ozoliņu-Kļaviņu, S. Zoltneri, M.Mileri,

piedaloties prokurorei R. Briedei

aizstāvēm N.Ūdrei, Z. Pavārei

tulcēm L. Šubertei, D.Birzei

Izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers. G/, personas kods /personas kods/, tiek apsūdzēts pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un 180.panta otrās daļas, un tiesa, pārbaudījusi un izvērtējusi tiesas izmeklēšanā iegūtos pierādījumus,

k o n s t a t ē j a

Apsūdzētais/pers. G/ izdarīja zādzību nelielā apmērā, bet konkrēti:

/pers. G/, 2011.gada 8.maijā ap plkst.02:00, atrodoties netālu no veikala "SHOPIN" Kr.Valdemāra ielā 1a, Siguldā, kur kopā ar citām personām pretī veikalam uz soliņa lietoja alkoholiskos dzērienus, /pers. G/, pēc savstarpēji izraisītā konflikta ar /pers. I/, ievērojot netālu novietotu velosipēdu, nolēma to nozagt.

Izmantojot situāciju, ka /pers. J/ un /pers. I/ īslaicīgi novērsuši savu uzmanību no /pers. J/ piederoša velosipēda un pagriezuši pret to muguras, /pers. G/, piegāja pie velosipēda un realizējot savu noziedzīgo nodomu atklāti nolaupīt svešu mantu, paņēma pie soliņa atrodošos velosipēdu, uzkāpa tam virsū un aizbrauca pāri dzelzceļa sliedēm pa Gaismas ielu. Kad cietušais /pers. J/, ievērojot, ka viņa velosipēds tika nozagts, metās skriet pakaļ /pers. G/, lūdzot velosipēdu atdot, /pers. G/, nereaģējot uz cietušā lūgumiem, aizbrauca un novietoja velosipēdu pirmstiesas izmeklēšanās precīzi nenoskaidrotā vietā.

Tādējādi, 2011.gada 8.maijā, atrodoties Siguldā, Kr.Valdemāra ielā 1a, izdarot atklātu cietušajam /pers. J/ piederoša kalnu velosipēda "Felt" vērtībā EUR 284.57 (LVL 200) zādzību, /pers. G/ izdarīja svešas mantas zādzību nelielā apmērā, ar ko nodarīja cietušajam /pers. J/ materiālo zaudējumu par minēto summu.

Tādējādi, izdarot svešas kustamas mantas zādzību ar nozieguma priekšmeta ,t.i., nolaupītas svešas kustamas mantas vērtību, kas ir mazāka par Latvijas Republikā ar 2011.gada 01.janvāri noteiktās minimālās mēnešalgas apmēru un saskaņā ar 2010.gada 30.novembra Latvijas Republikas Ministru kabineta noteikumiem Nr.1096 "Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" 2.punktu sastāda LVL 200.00 /pers. G/ izdarīja zādzību nelielā apmērā.

Ar šādām darbībām /pers. G/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Kā arī pirmstiesas izmeklēšanā celta un apsūdzētajam /pers. G/, personas kods /personas kods/, tiesā uzturēta apsūdzība par to, ka viņš izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), personu grupā pēc iepriekšējās vienošanās un saistītu ar iekļūšanu glabātavā, par to, ka 2012.gadā laika posmā no 4.februāra plkst. 21:30 līdz 5.februārim plkst. 12:00, /pers. G/ kopā ar pirmstiesas izmeklēšanas gaitā precīzi nenoskaidrotu personu, darbojoties kopīgi un saskaņā ar savstarpējo iepriekšējo vienošanos, abi ieradās pie privātīpašuma /adrese/; ar nolūku izdarīt zādzību no garāžas. Realizējot kopīgu nodomu un būdami pārliecināti, ka viņu darbību noziedzīgo raksturu nenovēro citas personas, tātad, rīkojoties slepeni, /pers. G/ ar līdzi paņemto lauzni, atlauza garāžas durvju slēdzeni un apakšējo durvju eņģi. Turpinot realizēt savu nodomu, vērstu uz svešas kustamas mantas zādzības izdarīšanu, /pers. G/ iekļuva garāžā un tās telpas iznesa četras 19 izmēra automašīnas BMW riepas ar lietajiem dekoratīvajiem diskiem un benzīna motorzāģi "Husqvarna 340". Tādējādi, /pers. G/, kā persona, kura jau iepriekš bija tiesāta un sodīta par svešas mantas laupīšanu un vēlāk par citu noziedzīgu nodarījumu, laikā, kad iepriekšējās sodāmības vēl nebija dzēstas vai noņemtas, izdarīja svešas kustamas mantas slepenu zādzību un prettiesiskas rīcības rezultātā, pārņemot savā valdījumā cietušajam /pers. K/ piederošas mantas, nodarīja cietušajam sekojošus materiālos zaudējumus par mantas zādzību:

- Motorzāģis ,,Husqvarna 340"- 300,- LVL vērtībā;

- Automašīnas riepas (vienas riepas vērtībā 20,- LVL) divas riepas 40,- LVL

- Automašīnas riepu dekoratīvi diski (viena diska vērtībā 180-, LVL) divu dekoratīvu
disku vērtībā 360,- LVL

- Garāžas durvju slēdzene 15,-LVL

- Garāžas durvju eņģe - 5,-LVL, proti, par kopējo summu 720,- LVL apmērā.

Šādas /pers.G/ darbības kvalificētas pēc Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa Likuma 461.panta pirmo daļu, tiesas izmeklēšanā valsts apsūdzība, nemainot noziedzīga nodarījuma faktiskos apstākļus, /pers. G/ celto apsūdzību mutiski grozīja, lūdzot no /pers. G/ celtās apsūdzības pēc Krimināllikuma 175. panta trešās daļas dispozīcijas un aprakstošās daļas izslēgt vārdus "atkārtoti" un no /pers. G/ celtās apsūdzības pēc Krimināllikuma 180. panta otrās daļas dispozīcijas un aprakstošās daļas izslēgt vārdus "atkārtoti", un, ievērojot 2013. gada 1. aprīļa grozījumus Krimināllikumā, /pers. G/ celto apsūdzību pēc Krimināllikuma 180. panta otrās daļas pārkvalificēt uz Krimināllikuma 180. panta pirmo daļu.

Tiesa secina, ka tiesas izmeklēšanā apsūdzētā /pers. G/ vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas ir pierādīta un pastāv Kriminālprocesa likuma 520. pantā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai, taču tiesa secina, ka tiesas izmeklēšanā apsūdzētā /pers. G/ piedalīšanās noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 175. panta trešās daļas netika pierādīta, kādēļ pastāv Kriminālprocesa likuma 519. panta pirmās daļas 2. punktā paredzētais pamats attaisnojoša sprieduma taisīšanai.

Šādu apgalvojumu tiesa izdara pēc pierādījumu pārbaudes tiesas izmeklēšanā un pierādījumu izvērtēšanas saistībā ar izvirzīto apsūdzību un apsūdzētā versiju savai aizstāvībai.

Neskatoties uz to, ka apsūdzētais /pers. G/ savu vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā pēc Krimināllikuma 180. Panta pirmās daļas neatzina, norādot, ka viņam neesot bijis nodoma nozagt /pers. J/ velosipēdu, tiesa uzskata, ka tā ir pilnībā pierādīta.

Tā tiesa uzskata, ka apsūdzētā /pers. G/ vainīgums noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas tiesas izmeklēšanā ir pierādīts:

- Ar cietušā /pers. J/ liecībām tiesas sēdē, no kuru satura izriet, ka viņš pulksten 2:00 naktī esot izgājis no diennakts veikala Shoping, Siguldā, apsūdzībā norādītajā laikā un vietā. Kopā ar viņu no veikala esot izgājis arī viņa, /pers. J/ brālis, /pers. I/. Kad izgājuši no veikala devušies uz pretrējā ielas pusē esošo parku, kur atradies soliņš. Viņš, /pers. J/ esot stūmis savu riteni. To redzējis apsūdzētais, kas atradies netālu. Piegājuši pie soliņa, kur uzsākuši sarunu ar apsūdzēto. Pēc laika apsūdzētais uzsācis konfliktu ar viņa, /pers. J/ , brāli /pers. I/. Apsūdzētais esot fiziski aizskāris viņa brāli, iesitis. Viņš, /pers. J/, brīdinājis apsūdzēto tā nedarīt vismaz trīs reizes, taču apsūdzētais to neesot ņēmis vērā. Mēģinājis apsūdzētajam paskaidrot, ka esot vietējie un nevajagot plēsties. Ar apsūdzēto kopā bijušas vēl divas personas, kas arī bijušas agresīvi noskaņotas. Kad apsūdzētais uzbrucis viņa brālim, divas reizes apsūdzētajam esot iesitis un apsūdzētais nokritis, bet apsūdzētais piecēlies kājās. Vairāk viņam neesot neko darījis un arī gulošam neesot sitis. Nedomājis turpināt konfliktu. Kad bijis pagriezies, lai paskatītos vai pārējās divas personas netaisoties viņam uzbrukt, bet kad pagriezies atpakaļ, ieraudzījis, ka apsūdzētais uzlēcis uz viņa riteņa un aizbraucis Gāles ielas virzienā, pāri sliedēm. Skrējis pakaļ apsūdzētajam pakaļ un kliedzis, lai atdodot riteni, bet apsūdzētais aizbraucis. Tad izsaucis policiju, un ar policijas patruļu kopā esot izbraukājuši Siguldu, bet ne apsūdzēto, ne riteni neesot redzējuši. Otrā dienā meklējis savu velosipēdu, un pilsētā saticis apsūdzēto, un pieprasījis, lai atdodot velosipēdu, citādāk saukšot policiju. Tad apsūdzētais pateicis, ka, lai saucot policiju, bet pats tūlīt aizbēdzis projām. Velosipēds konflikta laikā atradies divu trīs metru attālumā un bijis piesliets. Riteņa vērtība bijusi LVL 200 apmērā, kuru arī lūdzot piedzīt no apsūdzētā. Ja, apsūdzētais būtu atdevis riteni, viņš policijā nebūtu griezies. Apsūdzētais esot tas pats, kas nozadzis viņa riteni.

Ar liecinieka /pers. I/ liecībām tiesas sēdē, no kuru satura izriet, ka konflikts starp viņu un apsūdzēto izvērsies pretī nakts veikalam, parciņā. Uz soliņa parciņā sēdējuši trīs cilvēki, kur viens no tiem bijis apsūdzētais. Viņš, un viņa brālis, /pers. J/, stāvējuši kājās. Sākumā visi bijuši draudzīgi, savstarpēji sarunājušies, neesot bijusi nekāda agresivitāte, bet tad apsūdzētais sācis viņam vārdiski uzbrukt, apvainojot, ka viņš esot lecīgs un agresīvs. Viņš gan neesot uzvedies ne agresīvi, ne arī lecīgi. Savā rīcībā un runas veidā neesot saskatījis neko tādu, kādēļ būtu bijis nepieciešams uzsākt konfliktu. Brālis visu laiku mierinājis apsūdzēto, lai nekonfliktējot, lai nomierinoties. Tad apsūdzētais sācis viņu grūstīt, un viņš apsūdzētajam atgrūdis pretī. Brālis joprojām esot apsūdzēto mierinājis, lai beidzot. Tad saņēmis no apsūdzētā sitienu ar dūri pa seju, un vēl sitienu. Tad viņš ar apsūdzēto sācis

lauzties, un apsūdzētais viņu palaidis vaļā. Divi nepazīstamie cilvēki bijuši apsūdzētā kompānijā. Pamanījis, ka apsūdzētais braucot prom ar viņa brāļa riteni tad, kad lauzies ar citu cilvēku, bet tas cilvēks esot viņu palaidis vaļā. Redzējis, ka brālis esot skrējis pakaļ apsūdzētajam, kurš aizbraucis ar brāļa riteni. Apsūdzēto pirms konflikta neesot pazinis.

Ar lietā esošo 2011.gada 9. maija /pers. J/ iesnieguma protokolu Valsts policijai, no kura redzams, ka , /pers. J/ naktī no 2011. gada 7. maija līdz 2011. gada 8.maijam ap pulksten 2:00 atradies diennakts veikalā Siguldā Shopin, Kr. Valdemāra ielā 17 un bijis kopā ar brāli /pers. I/. Tur arī atradušies vairāki vīrieši, no kuriem nevienu neesot pazinis. Nepazīstamie vīrieši centušies izraisīt konfliktu. Pēc konflikta viens no vīriešiem paņēmis viņam piederošo velosipēdu un aizbraucis. (lietas 45. lapa).

Ar lietā esošo 2011. gada 9. maija protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām, no kura redzams, ka cietušais /pers. J/ ir atpazinis pēc fotogrāfijām /pers. G/ pēc īsiem tumšiem matiem, bārdas rugājiem, tumšo ādas krāsu un *rētas uz apakšējās lūpas,* kā personu, kura 2011. gada 8. maijā ap pulksten 2:00 nozagusi viņam piederošo velosipēdu, Siguldā, Kr. Valdemāra ielā 1A (lietas 50. lapa).

Ar 2012. gada 14. marta protokolu par liecību pārbaudi uz vietas un klāt pievienotajāmfototabulām, redzams, ka aizdomās turētais /pers. G/ ir norādījis vietu netālu no krustojuma Ausekļa un Kr. Valdemāra ielā, soliņu. Norādījis vietu no soliņa pa labi zālājā, kur esot atradies velosipēds, kuru paņēmis un aizbraucis līdz Gaismas ielai, kur to atstājis pie šķūnīša (lietas 63., 64-65. Lapas, sējums Nr.1).

Ar lietā esošo SIA "Latpartek" čeka kopiju, no kura redzams, ka velosipēda cena sastāda LVL 200 apmērā (lietas 48. Lapa, sējums Nr.1).

Apsūdzētais/pers. G/ tiesas izmeklēšanā savu vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas neatzina un liecināja, ka apsūdzībā norādītajā laikā un vietā esot sēdējis kopā ar diviem saviem paziņām, kuri piedāvājuši viņam iedzert. Viņi sēdējusī uz soliņa. Tad piebraukuši ar riteni divi vīrieši, viens no tiem esot zālē sēdošais cietušais. Starp viņiem un nepazīstamajiem vīriešiem izcēlies kautiņš. Tāpēc viņš paņēmis cietušā riteni un devise prom, jo baidījies no tā, ka arī viņu sitīsšot. Viņam esot skriets pakaļ, bet viņš neesot apstājies. Atzīstot, ka varbūt par riteni esot vainīgs, daļēji apsūdzībai piekrītot.

Izvērtējusi tiesas sēdē pārbaudītos pierādījumus, iegūtās ziņas par faktiem pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz tiesas izmeklēšanā pārbaudītiem pierādījumiem, tiesa atzīst tās kā ticamas, pieļaujamas, attiecināmas un pietiekamas apsūdzētā /pers. G/ vainas pierādīšanai, svešas kustamas mantas atklātā nolaupīšanā (zādzībā), nelielielā apmērā, un viņa noziedzīgās darbības pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas.

Tiesa nepiedod ticamību apsūdzētā tiesas sēdē sniegtajām liecībām par to, ka viņš cietušajam piederošo riteni esot paņēmis tikai tāpēc, ka baidījies no citu personu uzbrukuma, ka viņam neesot bijis nodoma riteni nozagt, jo šādi apsūdzētā apgalvojumi ir pretrunā ar tiesas izmeklēšanā noskaidrotajiem lietas faktiskajiem apstākļiem. Tiesa, uzskata, ka velosipēda nolaupīšanas brīdī nepastāvēja nekādi reāli draudi apsūdzētā veselībai, ne no cietušā, ne citu personu puses, kādēļ tiesa secina, ka apsūdzētais izdarot velosipēda nolaupīšanu rīkojies tikai un vienīgi mantkārīgu tieksmju vadīts. Kā arī cietušais, lai atgūtu savu velosipēdu skrēja apsūdzētajam pakaļ, pieprasot to atgriezt. Visi apstākļi kopumā nepārprotami norāda uz to, ka apsūdzētā darbības satur Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgā nodarījuma sastāvu.

Savukārt tiesa secina, ka tiesas izmeklēšanā apsūdzētā /pers. G/ vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas netika pierādīta, sekojošu apsvērumu dēļ.

Tiesa uzskata, ka pirmstiesas kriminālprocesā iegūtie un iztiesāšanā pārbaudītie pierādījumi, uz kuriem tiesā tika pamatota apsūdzētajam /pers. G/ izvirzītā apsūdzība, nav pietiekami, lai izdarītu secinājumu par apsūdzētā vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 175. panta trešās daļas .

Tiesa uzskata, ka lietā esošās saprātīgās šaubas par apsūdzētā vainu viņam inkriminētajās darbībās, nav iespējams novērst, tādēļ, tiesa ir nonākusi pie secinājuma, ka konkrētajā kriminālprocesā pastāv Kriminālprocesa likuma 519. panta pirmās daļas 2. punktā atrunātais attaisnojoša sprieduma taisīšanas pamats, jo apsūdzētā piedalīšanās noziedzīgā nodarījumā nav pierādīta.

Tiesa vērtējot, tiesas izmeklēšanā iegūtos pierādījumus, ir vadījusies no Kriminālprocesa 127. pantā noteiktajiem principiem par pierādījumiem kriminālprocesā, un Kriminālprocesa likuma 128. pantā nostiprināto principu, ka pierādījumu ticamību iespējams izvērtēt tikai citu pierādījumu kopumā un savstarpējā sakarībā, un nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe nekā pārējiem pierādījumiem.

Tā tiesas izmeklēšanā cietušais /pers. K/ liecināja, ka vairāk par to, kas bijis rakstīts viņa iesniegumā policijai, neko nevarot piebilst. 2011.gada februārī viņam piezvanījusi policija un paziņojusi, ka esot uzlauzta viņam piederošā garāža Pulkveža Brieža ielā. Zādzība notikusi 2011. gada februārī. Kad ieradies notikuma vietā, konstatējis, ka no viņam piederošās garāžas pazudušas divas BMW riepas ar diskiem un motorzāģis Husqvarna. Uzrakstījis iesniegumu un iesniedzis to policijai. Kas izdarījis zādzību nezinot. Iesniegumā policijā, norādījis nozagto mantu vērtības. Tikusi sabojāta arī garāžas slēdzene un slēdzis. Nozagtās mantas viņam neesot atgrieztas. Kaitējuma kompensāciju uzturot par summu 720 latiem, tā bijusi nozagto mantu vērtība. motorzāģis Husqvarna bijis nopirkts 2005.gadā, riepas – 2009.gadā. Šobrīd šo mantu vērtības esot citas. Man ir izdrukāti fotoattēli : durvis ar bojājumiem un tās pašas durvis jau saremontētas, līdzīgi motorzāģu Husqvarna fotoattēli un riepas. Lūdzu pievienot šīs izdrukas lietas materiāliem. Esot noskaidrojis nozagto mantu vērtības šobrīd pēc interneta sludinājumu portāla ss.lv.

Tiesas izmeklēšanā lieciniece /pers. T/ liecināja, ka apsūdzētais /pers. G/ viņai neesot pazīstams, viņa to nezinot. Atceroties, ka 2011.gada 19.februārī , tā bijusi sestdiena, pulkstenis bijis apmēram septiņi vai astoņi no rīta, izgājusi ar suņiem pastaigāties. Ievērojusi vienu vīru, kurš ripinājis automašīnas riepu. Ievērojusi arī otru vīru, kurš arī ripinājis automašīnas riepu. Sapratusi, ka notiekot zādzība, tāpēc devusies noskaidrot, kas notiekot. Vīrietis pie kura viņa piegājusi bijis alkohola reibumā, un sarunā ar viņu, paskaidrojis, ka onkulītis esot palūdzis pārvietot riepas uz garāžu. Viņa teiktajam neesot noticējusi, jo ieraudzījusi, ka riepas esot no BMV automašīnas, un tādas mašīnas viņu pagalmā nevienam kaimiņam neesot. Pretī nācis otrs vīrs ar ķerru. Kāmēr viņa

sarunājusies ar pirmo vīru, tikmēr sarunas laikā otrs vīrs pārmetis riepu pāri žogam privātmājai. Viņai līdzi neesot bijis paņemts mobilais telefons, tāpēc nevarējusi piezvanīt policijai. Palūgusi vīrietim, kurš gājis garām, izsaukt policiju. Tad otrs vīrs nācis viņai klāt, sācis ar viņu draudīgi runāt, paskaidrojot, ka draugs palūdzis nobalansēt riepas. Tā kā policija neesot braukusi, aizgājusi mājās, un pati piezvanījusi policijai. Kad aizgājusi atpakaļ uz to vietu, neviens tur vairs neesot bijis. Vai tiesas zālē šobrīd atrodoties tas pats vīrietis ar kuru viņa runājusi un redzējusi ripinām riepu, viņa apgalvot nevarot. Vīrietis ar kuru viņa runājusi, bijuis iereibis un kalsnāks par apsūdzēto. Policijā vīrieti, ar kuru runājusi, pēc foto gan atpazinusi, taču tagad nevarot gan apgalvot, ka tas esot apsūdzētais. Policijā atpazinusi pēc foto vīrieti pēc 3-4 dienām, bet tagad esot pagājuši 3 gadi. Neatceroties vai policijā ticis nosaukts vīrieša vārds un uzvārds. Zinot to, ka tad, kad redzējusi tos divus vīrus, tā bijusi sestdiena. Policijai viņa esot parādījusi to māju , pār kuras sētu tikušas pārmestas riepas, tajā pašā dienā. Vīri runājuši krievu un latviešu valodā, bet viņa precīzi neatceroties. Tikai tad, kad bijusi uz nopratināšanu policijā, policisti pateikuši, ka pieprasīšot orderi kratīšanai, lai pārbaudītu vai tajā mājā , kuras sētā tikušas iemestas riepas, tur tās esot. Līdz tam policisti to neesot izdarījuši, kaut gan viņa uzreiz tajā rītā policijai esot norādījusi visu ko redzējusi, arī pēdas bijušas redzamas, taču policija pat neesot piegājusi pie tās mājas. Telefons viņai tajā rītā līdzi neesot bijis, taču, kad otrs vīrs ar draudiem nācis uz viņas pusi, viņa pielikusi roku pie auss un izlikusies, ka zvanot pa telefonu.

Tiesas izmeklēšanā, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501. panta pirmās daļas 4. punktu, tika nolasītas liecinieka /pers. U/ liecības, kas sniegtas 2011. gada 5. februārī, un sakarā ar uzdotajiem jautājumiem liecinieks ir liecinājis sekojošo, ka viņš 2011. gada 5. februārī pulksten 8:00 redzējis /pers. G/ un vēl vienu nepazīstamu vīrieti, kuru atpazīt nevarēšot. Viņi abi atradušies pie privātmājas vārtiem /adrese/, bet iespējams Rīgas ielā, precīzi nezinot. Makss esot runājis pa telefonu, bet otrs vīrietis stāvējis blakus un viņiem blakus atradušās divas automašīnas riepas, kas bijušas novietotas pie vārtiem kupenā (lietas 15. lapa, sējums Nr. 1).

No lietā esošā protokola par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām, kas veikts 2011. gada 8. februārī (izdarīts labojums tekstā, svītrojot, janvāris) Siguldas policijas iecirknī, lieciniecei /pers. T/ uzrādītas personas atpazīšanai pēc fotogrāfijām, un lieciniece norādījusi uz fotogrāfiju Nr.3, atpazīstot pēc fotogrāfijām /pers. G/, kuru atpazinusi pēc acīm, pēc sejas formām. 2011. gada 5. februārī runājusi ar minēto personu aptuveni piecas minūtes. Bijušas bailes no skatiena, tāpēc minēto seju ļoti labi iegaumējusi (lietas 20. lapa, sējums Nr.1).

No kriminālprocesa materiālos esošā Apskates protokola, kurā atspoguļota garāžas pēc adreses Siguldas novadā, /adrese/, apskate 2011. gada 5. februārī no pulksten 13:23 līdz pulksten 14:00, redzams, ka apskates laikā noskaidrots, ka garāžai bojātas durvis, bojāta piekaramā atslēga,.. 0,2m attālumā no garāžas durvīm uz zemes atrodas vītņu veida metālisks lauznis, kurš tiek izņemts un iepakots. .. Nekāda veida pēdas, noziedzīga nodarījuma rīki, citas pēdas, rīki garāžas telpā netiek konstatēti. Apskates laikā nekas netiek izņemts. Apskates laikā fotogrāfēts. (lietas 9. lapa, sējums Nr. 1).

Savukārt no kriminālprocesa materiālos esošās Fototabulas (fotogrāfijām, kas veiktas apskates laikā Siguldas novadā, /adrese/1. gada 5. februārī (lietas 9. lapa)), redzams, ka pie garāžas ieejas sniegā skaidri redzami kāju pēdu nospiedumi un iespējamais noziedzīga nodarījuma rīks- lauznis (lietas 11. lapa).

No lietas materiāliem redzams, ka lauznis apskates laikā izņemts, apskatīts un pievienots krimināllietas materiāliem kā lietiskais pierādījums, taču pēdas uz tā nav meklētas un noņemtas (lietas 35., 36.lapas, sējums nr.1).

No lietas materiāliem redzams, ka 2012. gada 11. aprīlī SIA "Cēsu klīnika" izdevusi izziņu par to, ka /pers. G/ ievietots Cēsu klīnikas traumotoloģijas nodaļā ar neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta nosūtījumu 2011. gada 5. februārī pulksten 21.27, pēc piekaušanas neskaidros apstākļos un tika izrakstīts 2011. gada 11. februārī (lietas 140. lapa, sējums Nr.1).

Noskaidrojot apsūdzētā /pers. G/ attieksmi pret viņam celto apsūdzību pēc Krimināllikuma 175. panta trešās daļas, /pers. G/ liecināja, ka apsūdzība viņam esot saprotama, sevi par vainīgu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 175. panta trešās daļas neatzina, jo zādzības izdarīšanā no garāžas /adrese/2. gada naktī no 4. uz 5.februārī neesot piedalījies, neko par to nezinot un vispār šajā laikā Siguldā neesot atradies, esot atradies slimnīcā. Liecinieks /pers. U/ viņam esot pateicis, ka policija esot piespiedusi uzrakstīt liecību pret viņu.

Tiesa izvērtējot tiesas izmeklēšanā iegūtos pierādījumus, uzskata, ka tie nav pietiekami un ticami apsūdzētā /pers. G/ vainas pierādīšanai, svešas kustamas mantas slepenā nolaupīšanā(zādzībā) personu grupā, iekļūstot glabātavā, ne apsūdzībā norādītajā laikā 2012. gada 5. februārī, ne arī 2011. gada februārī no apsūdzībā norādītās vietas.

No kriminālprocesa materiāliem redzams, ka Lēmums par kriminālprocesa uzsākšanu pieņemts 2011.gada 5.februārī, pamatojoties uz 2011.gada 5. februāra /pers. K/ iesnieguma protokola par to, ka viņš 2011.gada 5. februārī pulksten 12:00 ir konstatējis, ka no viņa privātīpašuma /adrese/, garāžas ir izdarīta zādzība, nozagts motorzāgis Husgvarn 340, divas automašinas BMW riepas 19 izmēra ar lietajiem dekoratīvajiem diskiem (lietas 2., 8. Lapas, sējums Nr. 1).

No kriminālprocesa materiāliem redzams, ka 2012. gada 14. martā /pers. G/ atzīts par aizdomās turēto noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175. panta trešajā daļā par to, ka viņš 2011. gadā laika posmā no 4. līdz 5. februārim no garāžas Siguldas novadā, /adrese/, izlaužot durvis nozaga motorzāģi "Husgvarna" un divas automašīnas riepas ar diskiem (lietas 29. Lapa, sējums Nr.1).

Savukārt no Lēmuma par personas saukšanu pie kriminālatbildības redzams, ka /pers. G/ saukts pie kriminālatbildības 2012. gada 5. jūnijā par to, ka izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās un saistītu ar iekļūšanu glabātavā, 2012. gada laika posmā no 4. februāra pulksten 21:30 līdz 5. februāra pulksten 12:00 no cietušajam /pers. K/ piederošās garāžas /adrese/, slepeni nozadzis - Motorzāģi ,,Husqvarna Automašīnas riepas, riepu dekoratīvos diskus, sabojājis garāžas durvju slēdzeni un garāžas durvju eņģi (lietas 170. lapa, sējums Nr.1).

No kriminālprocesa materiāliem redzams, ka 2012. gada 8. jūnijā pieņemts lēmums par krimināllietas nodošanu tiesai , no kura redzams, ka pirmstiesas kriminālprocesā noskaidrots un pierādīts, ka /pers. G/ noziedzīgu nodarījumu pēc Krimināllikuma 175. panta trešās daļas izdarījis 2012. gadā laika posmā no 4. februāra pulksten 21:30 līdz 5. februāra pulksten 12:00 (lietas 180. lapa, sējums Nr.1).

Tiesas izmeklēšanā, veicot pierādījumu pārbaudi, tiesa noskaidrojusi, ka noziedzīgs nodarījums, t.i., zādzība no garāžas /adrese/, un proti, cietušajam /pers. K/ piederošo mantu motorzāģa ,,Husqvarna 340", automašīnas BMW divu riepu 19. izmēra un automašīnas riepu dekoratīvo disku zādzība ir notikusi nevis 2012. gada laika posmā no 4. februāra pulksten 21:30 līdz 5. februāra pulksten 12:00 , kā tas norādīts lēmumā par /pers. G/ saukšanu pie kriminālatbildības un Lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai, bet gan 2011. gada laika posmā no 4. februāra pulksten 21:30 līdz 5. februāra pulksten 12:00.

Ievērojot to , tiesa uzskata, ka atbilstoši Kriminālprocesa likuma 455.panta trešajā daļā noteiktajiem principiem, tiesa var grozīt, /pers. G/ celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175. panta trešās daļas norādīto lietas faktisko apstākli – noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laiku 2011. gadu, jo tiesas izmeklēšanā nepārprotami ir pierādīts, ka noziedzīgs nodarījums – zādzība no cietušajam /pers. K/ piederošās garāžas ir izdarīta 2011. gada laika posmā no 4. Uz 5. Februāri, un tiesa uzskata, ka grozot apsūdzībā norādīto laiku netiek pasliktināts apsūdzētā stāvoklis un netiek pārkāptas viņa tiesības uz aizstāvību, tā kā sākotnēji /pers. G/ turēts aizdomās un nopratināts par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu 2011. gada naktī no 4. līdz 5. februārim.

Tiesa uzskata, ka pirmstiesas kriminālprocesā iegūtie un iztiesāšanā pārbaudītie pierādījumi, uz kuriem tiesā tika pamatota apsūdzētajam /pers. G/ izvirzītā apsūdzība, nav pietiekami, lai izdarītu secinājumu par apsūdzētā vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 175. Panta trešās daļas.

Tiesa uzskata, ka lietā esošās saprātīgās šaubas par apsūdzētā vainu viņam inkriminētajās darbībās, nav iespējams novērst, tādēļ, tiesa ir nonākusi pie secinājuma, ka konkrētajā kriminālprocesā pastāv Kriminālprocesa likuma 519. panta pirmās daļas 2. punktā atrunātais attaisnojoša sprieduma taisīšanas pamats, jo apsūdzētā piedalīšanās noziedzīgā nodarījumā nav pierādīta.

Tiesas izmeklēšanā lieciniece /pers. T/ apsūdzēto /pers. G/ nepazina un nevarēja tiesai apliecināt, ka apsūdzētais /pers. G/ ir tā pati persona ar kuru viņa runājusi 2011. gada februārī un atpazinusi pēc fotogrāfijām policijā.

Protokolā par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām, lieciniece /pers. T/ norādījusi, ka fotogrāfijā redzamo personu atpazinusi, jo minēto seju ļoti labi iegaumējusi. Runājusi ar šo personu piecas minūtes. Kā arī lieciniece /pers. T/ personu pēc fotogrāfijas atpazinusi pēc sejas formām un acīm.

Kriminālprocesa likuma 177. pants reglamentē kārtību kādā notiek uzrādīšana atpazīšanai. Savukārt Kriminālprocesa likuma 177. panta piektā daļa nosaka, ka, ja nav iespējams uzrādīt pašu atpazīstamo objektu, var uzrādīt tā atveidu, kurš iegūts ar foto, video vai citu zinātniski tehnisko līdzekļu palīdzību un kurā fiksētas tās īpašības un pazīmes, pēc kurām šo objektu var atpazīt.

Pretēji Kriminālprocesa likuma 177. panta piektās daļas nosacījumiem, lieciniecei /pers. T/ atpazīšanai uzrādītas nevis pašas atpazīstamās personas, bet personu fotogrāfiju kopijas, kuras nevar uzskatīt par kvalitatīvām, un , kā redzams no protokola par uzrādīšanu atpazīšanai, fotogrāfija Nr.3 ar /pers. G/ attēlu atšķiras uz pārējo pārējo fotogrāfiju fona.

Krimināllietas materiālos nav atrodamas ziņas par to, ka procesa virzītājs attaisnojošu un objektīvu apstākļu dēļ lieciniecei nav uzrādījis pašas atpazīstamās personas, bet ir uzrādījis fotogrāfiju kopijas.

Kā arī tiesa uzskata, ka liecinieces /pers. T/ atpazīšanā norādītās pazīmes – pēc sejas formām un acīm, nav pietiekamas un pārliecinošas, lai atpazīšanas protokolu tiesa atzītu par ticamu pierādījumu, jo liecinieces norādītās pazīmes ir vispārīgas, nekonkretizētas. Savukārt šā kriminālprocesa ietvaros cietušais /pers. J/ apsūdzēto gan tiesas sēdē , gan uzrādīšanai atpazīšanā pēc fotogrāfijām atpazina, neskatoties uz ilgstošo laika periodu, norādot uz acīmredzamu pazīmi apsūdzētajam /pers. G/- rētu uz apakšlūpas.

Ievērojot minētos apstākļus, tiesa uzskata, ka 2011. gada 8. februāra protokols par atpazīšanai pēc fotogrāfijām (lietas 20. lapa) kā pierādījums, atzīstams par ierobežoti pieļaujamu.

Ņemot vērā minēto un to, ka tiesas izmeklēšanā lieciniece /pers. T/ apsūdzēto kā personu ar kuru viņa 2011. Gada 5. Februārī runājusi un turējusi aizdomās par riepu zādzības izdarīšanu, tiesai rodas pamatotas šaubas, kuras nav iespējams novērst, vai apsūdzētais un persona, kura 2011. Gada 5. Februārī ir runājusi ar liecinieci ir viena un tā pati persona.

Bez tam tiesa norāda, ka tikai tas apstāklis , ka kāda persona ir bijusi redzēta ripinām riepas, nevar kalpot kā pietiekams pierādījums tam, ka apsūdzētais ir izdarījis viņam apsūdzībā inkriminētās noziedzīgās darbības pēc krimināllikuma 175. Panta trešās daļas.

Kā arī cietušais /pers. K/ savās liecībās norādīja, ka viņam nozagtas ne tikai riepas, bet arī motorzāgis, taču ne leiciniece /pers. T/, ne liecinieks /pers. U/ savās liecībās nav norādījuši par faktu, ka pie diviem vīriešiem, kuri ripināja riepas vai atradās blakus riepām, atrastos arī motorzāģis, un liecinieka /pers. U/ liecībās esošā informācija par riepām nav precīza, jo kā izriet no cietušā liecībām riepas tika nozagtas kopā ar lietajiem diskiem, bet par šādu apstākli liecinieks savās liecībās nav minējis.

Tiesa uzskata, ka liecinieka /pers. U/ liecības pirmstiesas izmeklēšanā vērtējamas kā nekonkrētas un nepietiekošas apsūdzētā vainas pierādīšanai viņam apsūdzībā inkriminētajās darbībās pēc Krimināllikuma 175. panta trešās daļas, jo liecinieka liecības nesatur ziņas par zādzības izdarīšanas apstākļiem, bet tikai to, ka viņš ir redzējis /pers. G/ kopā ar kādu personu 2011. gada 5. februārī pulksten 8:00 pie mājas Siguldā, Kaijas ielā, bet iespējams Rīgas ielā. Blakus viņiem atradušās divas riepas.

Minētās liecības saturu, kā pierādījuma ticamību, tiesas ieskatā ir pamats apšaubīt, jo no liecību satura nav saprotams, kā liecinieks pazinis /pers. G/, kādā sakarā un kur liecinieks atradies brīdī, kad redzējis /pers. G/. Šaubas par liecinieka liecības ticamību pastiprina ne tikai tiesas noskaidrotie apstākļi, bet arī apsūdzētā /pers. G/ tiesas sēdē paustais apgalvojums par to, ka liecinieks /pers. U/ viņam esot darījis zināmu, ka viņš liecību pret /pers. G/ devis, jo to lūguši rakstīt policijas darbinieki.

Tiesas izmeklēšanā šaubas, kas tiesai radušās par liecinieka /pers. U/ liecībām, novērst nebija iespējams, jo liecinieks /pers. U/ no ierašanās uz tiesas sēdem ir izvairījies.

Bez tam tiesas šaubas par pierādījumu ticamību, pietiekamību un pieļaujamību pastiprina tiesas izmeklēšanā konstatētie apstākļi par

to, ka notikuma vietas apskati 2011. gada 5. februārī /adrese/, Siguldas Kārtības policijas nodaļas inspektors E. Rozītis iesācis pulksten 13:23, bet cietušā /pers. K/ pratināšana, kuru veicis E. Rozītis pabeigta 2011. gada 5. februārī pulksten 13:26(lietas 9-12. lapas; lietas 14. lapa).

Tāpat tiesas ieskatā pirmstiesas izmeklēšanā nav veiktas visas tās nepieciešamās un neatliekamās izmeklēšanas darbības, kuras bija iespējams un vajadzēja veikt, un proti, saņemot informāciju par iespējamo noziedzīgo nodarījumu un iespējams nozagto mantu atrašanās vietu, kuru policijas darbiniekiem 2011. gada 5. februārī no rīta darīja zināmu lieciniece /pers. T/ (lietas 16.,22. lapas, sējums Nr.1), netika veikta kratīšana neatliekamības kārtībā privātmājā /adrese/, netika izņemtas notikuma vietas apskates laikā konstatētās apavu pēdas u.c.

Tādejādi, tiesa uzskata, ka pirmstiesas kriminālprocesā iegūtie un iztiesāšanā pārbaudītie pierādījumi, uz kuriem tiesā tika pamatota apsūdzētajam /pers. G/ izvirzītā apsūdzība, nav pietiekami, lai izdarītu secinājumu par apsūdzētā /pers. G/ vainīgumu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 175. panta trešās daļas .

Tiesa uzskata, ka lietā esošās saprātīgās šaubas par apsūdzētā vainu viņam inkriminētajās darbībās, nav iespējams novērst, tādēļ, tiesa ir nonākusi pie secinājuma, ka konkrētajā kriminālprocesā pastāv Kriminālprocesa likuma 519. panta pirmās daļas 2. punktā atrunātais attaisnojoša sprieduma taisīšanas pamats, jo apsūdzētā piedalīšanās noziedzīgā nodarījumā nav pierādīta, un viņš ir attaisnojams.

Tiesa, nosakot sodu apsūdzētajam /pers. G/ pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas, vadās no Krimināllikuma 35. un 46.pantiem, t.i., ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgo personības, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta otro daļu (likuma redakcijā līdz 2013. gada 1. aprīlim), apsūdzētā /pers. G/ noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas klasificējams kā kriminālpārkāpums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta nosacījumiem, tiesa apsūdzētajam /pers. G/ atbildību mīkstinošus apstākļus lietā nekonstatē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa par apsūdzētā /pers. G/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīst to, ka izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīga nodarījuma recidīvu.

Izvērtējot apsūdzētā /pers. G/ personību, tiesa konstatēja, ka apsūdzētais agrāk sodīts: 2003. gada 17. septembrī Siguldas tiesā pēc Krimināllikuma 231. panta otrās daļas, Krimināllikuma 15. panta ceturtās daļas, 180. panta otrās daļas, 314. panta pirmās daļas, 20. panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu un četriem mēnešiem un policijas kontroli uz vienu gadu; 2003. gada 20. novembrī Siguldas tiesā pēc Krimināllikuma 175. panta trešās daļas, Krimināllikuma 50. panta piektās daļas ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu un četriem mēnešiem; 2006. gada 21. februārī Ogres rajona tiesā pēc Krimināllikuma 176. panta otrās daļas, 262. panta pirmās daļas, 50. panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz trīs gadiem, transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz trīs gadiem un policijas kontroli uz diviem gadiem (lietas 96-116. lapa, sējums Nr.1); 2009. gada 5. oktobrī Siguldas tiesā pēc Krimināllikuma 312. panta, 51. panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz septiņiem mēnešiem un 25 dienām, transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz vienu gadu un sešiem mēnešiem (lietas 124-133. lapa, sējums Nr. 1); 2013. gada 13. novembrī Siguldas tiesā pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz trīs mēnešiem, sods izciests 2014. gada 11. februārī (lietas 235. lapa, sējums Nr.1), personas kods /personas kods/, dzimis Cēsīs, LR pilsonis, ar 9 klašu izglītību, neprecējies, pēc apsūdzētā vārdiem pirms apcietinājuma strādājis firmā "/Nosaukums M/" par bruģa licēju, apgādājamo nav, psihoneiroloģiskā un narkoloģiskā kabineta uzskaitē nesastāv (lietas 135. lapa, sējums Nr.1).

No kriminālprocesa materiāliem redzams, ka apsūdzētais /pers. G/ aizturēts 2012. gada 13. martā (lietas 58. lapa, sējums Nr.1) , ar 2014. gada 14. marta izmeklēšanas tiesneša lēmumu /pers. G/ piemērots drošības līdzeklis apcietinājums (lietas 153-154. lapas, sējums Nr.1), bet 2012. gada 5. jūnijā /pers. G/ drošības līdzeklis atcelts (lietas 167. lapa, sējums Nr.1).

Tiesa, ņemot vērā iepriekš spriedumā norādītos konstatētos apstākļus saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otrās daļas prasībām un tos pierādījumus, kas var ietekmēt piespriežamā soda veidu un mēru, to, ka apsūdzētais noziedzīgu nodarījumu pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas izdarīja nedzēstas sodāmības laikā, pilnībā apzinoties savu darbību prettiesiskumu un iespējamās sekas, kas liecina par to, ka apsūdzētais joprojām nav izdarījis nepieciešamos secinājumus pēc iepriekšējiem tiesas spriedumiem, turpina neievērot sabiedrībā vispārpieņemtās uzvedības, morāles normas un turpina izdarīt noziedzīgus nodarījumus, atzīst , ka , lai sasniegtu soda mērķi, kas ir sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu un panākt, lai apsūdzētais pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdrīšanas, /pers. G/ ir piemērojams sods- brīvības atņemšana. Ievērojot noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, atbildību pastiprinošo apstākli, tiesa uzskata, ka brīvības atņemšanas sods nosakāms soda sankcijas vidējās robežās.

Ņemot vērā to, ka noziedzīgu nodarījumu pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas izdarījis 2011. gada 8. maijā, tas ir, pirms Siguldas tiesas 2013. gada 13. novembra sprieduma, galīgais sods nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, ar Siguldas tiesas 2013. gada 13. novembra spriedumu noteikto sodu- īslaicīgu brīvības atņemšanu uz trīs mēnešiem, iekļaujot ar šo spriedumu noteiktajā sodā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta ceturto un piekto daļu soda termiņā ieskaitāms apcietinājums šajā kriminālprocesā, t.i., no 2012. gada 13. marta līdz 2012. gada 5. jūnijam, un no 2014. gada 22. aprīļa līdz 2014. gada 19. maijam, kā arī sodu, kas pilnībā izciests pēc Siguldas tiesas 2013. gada 13. novembra sprieduma kriminālprocesā Nr. 11355033613; 11355055612, no 2013. gada 13. novembra līdz 2014. gada 11. februārim, un apcietinājumu no 2013. gada 16. oktobra līdz 2013. gada 17. oktobrim.

/pers. G/piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu atstāt negrozītu līdz sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Pirmstiesas kriminālprocesā cietušais /pers. J/ pieteicis materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 284.57 (LVL 200.00) apmērā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. G/ izdarītās noziedzīgās darbības, kas paredzētas Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā, ir tiešā

cēloņsakarībā ar cietušajam /pers. J/ nodarīto zaudējumu, tādēļ pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 350. panta pirmo un otro daļu, 352. pantu, 353. panta pirmās daļas 1. punkta nosacījumiem, pieteiktā kaitējuma kompensācija par nodarīto mantisko zaudējumu ir apmierināma.

Savukārt pirmstiesas kriminālprocesā pieteiktā cietušā /pers. K/ pieteiktā kaitējuma kompensācija EUR 996.01 (LVL 700.00) apmērā atbilstoši Kriminālprocesa likuma 526. panta otrajai daļai ir atstājama bez izskatīšanas.

Tiesa uzskata, ka atbilstoši Kriminālprocesa likuma 240. panta pirmās daļas 5. punktam lietā par lietisko pierādījumu atzītais lauznis, kas glabājas Siguldas tiesā pie krimināllietas materiāliem, iznīcināms.

Tiesas sēdēs pēc tiesas norīkojuma apsūdzētā aizstāvību realizēja zvērinātas advokātes N. Ūdre un Z. Pavāre, kurām saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84. pantu un MK 2008. gada 22. decembra noteikumiem Nr.1068 "Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru", izmaksājami kopā EUR 142.29 apmērā par sniegto juridisko palīdzību pirmās instances tiesā.Izdevumu atlīdzināšanas pienākums valstij, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368. panta pirmo daļu, uzliekams apsūdzētajam /pers. G/, nosakot viņam termiņu 30 dienas labprātīgai procesuālo izdevumu samaksai no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Vadoties no Kriminālprocesa likuma 511., 512., 519. panta pirmās daļas otro punktu, 520., 527., 528., 530. pantiem, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. G/, personas kods /personas kods/, atzīt par nevainīgu pret viņu celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un attaisnot.

/pers. G/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas un sodīt ar brīvības atņemšanu uz vienpadsmit mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, ar šo spriedumu noteiktajā sodā iekļaut sodu- īslaicīgu brīvības atņemšanu uz trīs mēnešiem, kas noteikts ar Siguldas tiesas 2013. gada 13. novembra spriedumu, un galīgo sodu /pers. G/ noteikt brīvības atņemšanu uz vienpadsmit mēnešiem.

Soda izciešanu /pers. G/ skaitīt no 2014. gada 19. maija.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta ceturto un piekto daļu, soda termiņā /pers. G/ ieskaitīt – apcietinājumu kriminālprocesā Nr.11355005911, no 2012. gada 13. marta līdz 2012. gada 5. jūnijam, un no 2014. gada 22. aprīļa līdz 2014. gada 19. maijam, un sodu, kas pilnībā izciests pēc Siguldas tiesas 2013. gada 13. novembra sprieduma kriminālprocesā Nr. 11355033613; 11355056712, t.i., no 2013. gada 13. novembra līdz 2014. gada 11. februārim, un apcietinājumu no 2013. gada 16. oktobra līdz 2013. gada 17. oktobrim.

Drošības līdzekli – apcietinājumu /pers. G/ atstāt negrozītu līdz sprieduma stāšanās likumīgā spēkā, pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā atcelt.

Piedzīt no /pers. G/ par labu /pers.J/ EUR 284.57 apmērā.

/pers. K/ pieteikto kaitējuma kompensāciju EUR 996.01 apmērā atstāt bez izskatīšanas.

Piedzīt no /pers. G/ par labu valstij samaksu par juridiskās palīdzības sniegšanu pirmās instances tiesā EUR 142.29 apmērā

Lietisko pierādījumu – lauzni vienā iepakojumā, kas atrodas pie krimināllietas materiāliem, pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā iznīcināt.

Par spriedumu var iesniegt apelācijas sūdzību 10 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, no pilna sprieduma pieejamības dienas Siguldas tiesas kancelejā, t.i., no 2014.gada 2. jūnija, sūdzību iesniedzot Siguldas tiesā.

Tiesnese M.Andersone